

Sygn. akt VI K 354/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Arkadiusz Rodziewicz

Protokolant Bogumiła Matras

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy Macieja Wiącka

po rozpoznaniu dnia 29 sierpnia 2013 roku, 12 września 2013 roku i 17 października 2013 roku sprawy karnej

P. S. (1) urodzonego (...) w Ś., syna P. i A. z domu S.

oskarżonego o to, że:

1. w nocy z 4/5 lutego 2013 r. w W. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu ciężarowego m-ki S., w ten sposób, że po uprzednim wyrwaniu korka wlewu paliwa z baku ww. zabrał w celu przywłaszczenia 40 litrów oleju napędowego powodując łączną sumę strat w wysokości 220 zł na szkodę H. C.,

tj. o czyn z art. 279§1 kk

2. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt 1 z terenu posesji w W. 15, zabrał w celu przywłaszczenia dwie rynny spustowe miedziane łącznej długości 9,5 mb, z ciągnika m-ki L. (...) litrów oleju napędowego oraz akumulator – z walca wibracyjnego m-ki B., powodując łączną sumę strat w wysokości około 1 400 zł na szkodę H. C.,

tj. o czyn z art. 278§1 kk

3. w maju 2011 r. w W. woj. (...), z budynku gospodarczego posesji w W. 15, zabrał w celu przywłaszczenia 15 mb rynny poziomej miedzianej i około 2 mb rynny spustowej miedzianej, powodując łączną sumę strat w wysokości około 2 500 zł na szkodę H. C.,

tj. o czyn z art. 278§1 kk

4. w nocy 5 lutego 2013 r. w W. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, na terenie posesji nr (...):

- po uprzednim wyrwaniu korka wlewu paliwa w zbiorniku ładowarki usiłował dokonać kradzieży paliwa,
- po uprzednim wyrwaniu zamkniętej pokrywy w spycharce S. usiłował dokonać kradzieży akumulatora,
- po uprzednim wyrwaniu korka wlewu paliwa w spycharce m-ki K. (...) usiłował dokonać kradzieży paliwa,
- po uprzednim odcięciu kabli elektrycznych z budynku gospodarczego w (...) usiłował dokonać ich kradzieży,

lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie go na gorącym uczynku, powodując łączną sumę strat w wysokości ok. 1 000 zł na szkodę H. C.,

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

5. w nocy z 21/22 czerwca 2012 r. w W. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do dystrybutora paliwa, w ten sposób, że po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej płytę obudowy ww. dystrybutora i uruchomieniu pompy zabrał w celu przywłaszczenia około 400 litrów leju napędowego powodując łączną sumę strat w wysokości około 2 300 zł na szkodę Spółdzielni Usług Rolniczych w (...),

tj. o czyn z art. 279§1 kk

6. w nocy z 9/10 lipca 2012 r. w W. woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu ciężarowego m-ki J. o nr rej. (...), w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu nieustalonym przedmiotem korka wlewu paliwa z baku ww. samochodu zabrał w celu przywłaszczenia około 100 litrów oleju napędowego powodując łączną sumę strat w wysokości 5 500 zł na szkodę Spółdzielni Usług Rolniczych w (...),

tj. o czyn z art. 279§1 kk

7. w okresie od 15 – 24 września 2012 r. w W. woj. (...), po uprzednim otwarciu niezabezpieczonego korka wlewu paliwa z baku ciągnika rolniczego oraz z kombajnu zabrał w celu przywłaszczenia łącznie około 150 litrów oleju napędowego powodując łączną sumę strat w wysokości 750 zł na szkodę A. Ż.,

tj. o czyn z art. 278§1 kk

8. w nocy z 28/29 września 2012 r. w W. woj. (...), po uprzednim otwarciu niezabezpieczonego korka wlewu paliwa z baku dwóch ciągników rolniczych zabrał w celu przywłaszczenia łącznie około 60 litrów oleju napędowego powodując łączną sumę strat w wysokości około 360 zł na szkodę T. S.,

tj. o czyn z art. 278§1 kk

9. w nocy z 28/29 listopada 2012 r. w W. woj. (...), z terenu posesji nr (...) zabrał w celu przywłaszczenia część instalacji elektrycznej z 3 przyczep ciągnikowych oraz betoniarki powodując łączną sumę strat w wysokości około 700 zł na szkodę A. Ż.,

tj. o czyn z art. 278§1 kk

I. oskarżonego **P. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 1 i 4 części wstępnej wyroku, tj. jednego występku z art. 279§1 kk oraz po przyjęciu, że czyn 4 części wstępnej wyroku stanowi występki z art. 13§1 kk i art. 279§1 kk w związku z art. 12 kk jednego występku z wymienionych przepisów i za to na podstawie przepisu art. 14§1 kk i art. 279§1 kk, przy zastosowaniu art. 91§1 kk, wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. oskarżonego **P. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 2, 7, 8 i 9 części wstępnej wyroku, przyjmując, że oskarżony popełniając czyn 7 i 9 działał na szkodę A. Ż., tj. czterech występków z art. 278§1 kk i za to na podstawie tego przepisu, przy zastosowaniu art. 91§1 kk, wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

III. oskarżonego **P. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie 3 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278§1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. oskarżonego **P. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach 5 i 6 części wstępnej wyroku, przyjmując, że szkoda wyrządzona przestępstwem określonym w punkcie 6 części wstępnej wyroku wyniosła 550 złotych, tj. dwóch występków z art. 279§1 kk i za to na podstawie tego przepisu, przy zastosowaniu art. 91§1 kk, wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 91§2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego w punktach I, II, III i IV niniejszego wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk i art. 73§1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech) i oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

VII. na podstawie art. 46§1 kk orzeka od oskarżonego P. S. (1) obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami określonymi w punkcie 7 i 9 części wstępnej wyroku w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. Ż. łącznej kwoty 1 450 złotych (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt złotych),

VIII. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązuje oskarżonego P. S. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami określonymi w punktach 1, 2, 3 i 4 części wstępnej wyroku w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego H. C. łącznej kwoty 5 120 złotych (pięć tysięcy sto dwadzieścia złotych) w terminie 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku,

IX. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązuje oskarżonego P. S. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami określonymi w punktach 5 i 6 części wstępnej wyroku w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Spółdzielni Usług Rolniczych w W. łącznej kwoty 1 350 złotych (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) w terminie 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku,

X. na podstawie art. 72§2 kk zobowiązuje oskarżonego P. S. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem określonym w punkcie 7 części wstępnej wyroku w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego B. S. kwoty 360 złotych (trzysta sześćdziesiąt złotych) w terminie 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się niniejszego wyroku,

XI. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie V wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniach 21 listopada 2012 roku i 28 marca 2013 roku,

XII. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zarejestrowanych w Biurze Podawczym Sądu Rejonowego w Świdnicy pod pozycją 65/13 i zarządza ich zniszczenie,

XIII. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Uzasadnienie do wyroku sygn. akt VI K 354/13

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

H. C. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług budowlanych posiadając w W. pod numerem (...), ogrodzoną tylko od strony drogi wjazdowej posesję, na której przechowuje narzędzia oraz maszyny rolnicze.

W maju 2011 r. w nieokreślonych bliżej godzinach na teren tej posesji udał się P. S. (1) skąd z budynku gospodarczego zabrał w celu przywłaszczenia 15 mb rynny poziomej miedzianej i około 2 mb rynny spustowej miedzianej, powodując łączną sumę strat w wysokości około 2 500 zł na szkodę w/w pokrzywdzonego.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) k- 114-115, 154-155

zeznania świadka H. C. k- 3-4, 9-10, 173v-174

Następnie w nocy z 21/22 czerwca 2012 r. P. S. (1) udał się na teren posesji należącej do Spółdzielni Usług Rolniczych w (...) gdzie dokonał włamania się do dystrybutora paliwa. Najpierw zerwał kłódkę zabezpieczającą płytę obudowy

tego dystrybutora a następnie po uruchomieniu pompy zabrał około 400 litrów leju napędowego powodując łączną sumę strat w wysokości około 2 300 zł na szkodę tejże Spółdzielni.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) k – 95-96, 114-115, 154-155

zeznania świadka J. D. k- 22-24, , 174v-175

w nocy z 9/10 lipca 2012 r. P. S. (1) udał się na teren należący do Spółdzielni Usług Rolniczych w (...). Tam nieustalonym przedmiotem pokonał zabezpieczenia korka wlewu paliwa. Następnie z baku samochodu ciężarowego m-ki J. o nr rej. (...), zabrał około 100 litrów oleju napędowego, powodując łączną sumę strat w wysokości 5 50 zł na szkodę Spółdzielni Usług Rolniczych w W..

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) k – 95-96,114-115, 154-155

zeznania świadka J. D. k – 35-36, 174v-175

A. Ż. prowadzi własną działalność rolniczą w W. pod numerem (...). W dniu 15 września 2012 roku po ukończeniu prac rolnych pozostawił on na terenie posesji ciągnik i kombajn. Oskarżony w okresie od 15 – 24 września 2012 r. w bliżej nieustalonym dniu i godzinie, udał się na teren posesji należącej do A. Ż.. Tamże najpierw otworzył niezabezpieczony korek wlewu paliwa w baku ciągnika rolniczego oraz w kombajnie, a następnie przetoczył do posiadanych przez siebie zbiorników łącznie około 150 litrów oleju napędowego o wartości 750 zł.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) k – 114-115, 154-155

zeznania świadka A. Ż. k - 49-50, 175-175v

W dniu 28 września 2012 roku B. S. zamieszkały w W. pod numerem (...)zatanował dwa należące do niego ciągniki rolnicze, które po zakończeniu prac polowych pozostawił na swojej posesji. Pierwszy z ciągników pozostawił ok. godz. 14.00, natomiast drugi zaparkował i pozostawił ok. godz. 18.00. Oskarżony P. S. (1) w nocy z 28/29 września 2012 r. otworzył niezabezpieczony korek wlewu paliwa w bakach tych dwóch ciągników rolniczych zaparkowanych na posesji pokrzywdzonego, a następnie przetoczył z nich łącznie około 60 litrów oleju napędowego, powodując łączną sumę strat w wysokości około 360 zł czym działał na jego szkodę.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) k – 95-96,114-115, 154-155

zeznania świadka B. S. k - 59-60, 176-176v

W nocy z 28/29 listopada 2012 r oskarżony ponownie udał się na posesję A. Ż. zabierając z niej część instalacji elektrycznej z 3 przyczep ciągnikowych oraz betoniarki. Łączna suma strat spowodowana działaniem oskarżonego oszacowana została przez pokrzywdzonego na kwotę około 700 zł.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) k – 95-96,114-115, 154-155

zeznania świadka A. Ż. k - 82-83, 175-175v

W nocy z 4/5 lutego 2013, oskarżony po raz drugi poszedł na posesję H. C.. Tym razem włamał się do samochodu ciężarowego marki S. skąd po uprzednim wyrwaniu korka wlewu paliwa z baku w/w pojazdu zabrał 40 litrów oleju napędowego, który następnie odsprzedał. Wartość w ten sposób skradzionego mienia wyniosła 220 zł.

Tej samej nocy P. S. (1) z terenu posesji w (...) należącej do H. C., zabrał dwie ryny spustowe miedziane łącznej długości 9,5 mb, z ciągnika m-ki L. (...) litrów oleju napędowego a z walca wibracyjnego m-ki B. akumulator o łącznej wartości około 1 400 zł.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) k – 95-96,114-115, 154-155

zeznania świadka H. C. k - 3-4, 9-10, k 173v-174

W nocy 5 lutego 2013 r. P. S. (1) udał się na teren posesji nr (...) należącej do H. C. w W.. Oskarżony wrywając korek wlewu paliwa w zbiorniku ładowarki chciał dokonać kradzieży paliwa. Następnie chciał również dokonać kradzieży akumulatora wrywając w tym celu pokrzywę w spycharce S. oraz kradzieży paliwa w spycharce m-ki K. (...) po uprzednim wyrwaniu korka wlewu paliwa. Następnie oskarżony przemieścił się w kierunku budynku gospodarczego, z którego chciał zabrać kable elektryczne po uprzednim ich odcięciu. Oskarżony nie osiągnął jednakże zamierzonego celu ponieważ został zatrzymany na gorącym uczynku popełnienia tego przestępstwa przez pokrzywdzonego H. C.. W wyniku działania oskarżonego pokrzywdzony oszacował straty na kwotę ok. 1000 zł.

Na miejscu zdarzenia pokrzywdzony zabezpieczył plecak z zawartością narzędzi typu klucze metalowe, śrubokręty, itp.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) k – 95-96,114-115, 154-155

zeznania świadka H. C. k - 3-4, 9-10, k 173v-174

protokół oględzin plecaka k. 5-7, 105,

P. S. (1) był już uprzednio karany sądownie.

dowód:

informacje o osobie z K. – k. 100,102

odpisy wyroków k.107, 109.

W złożonych w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnieniach, które w całości podtrzymał na rozprawie oskarżony P. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i zasadniczo złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Oskarżony nie kwestionował wiarygodności zeznań świadków ani podanych wartości szkód. Przyznał też, iż wszystkie zabezpieczone w postępowaniu przygotowawczym przedmioty stanowiły jego własność.

dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) – k - 95-96,114-115, 154-155, 176v

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Ocena całości kształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego doprowadził Sąd do przekonania, że wina i sprawstwo oskarżonego P. S. (1) w zakresie przypisanych mu czynów nie budzą wątpliwości.

Konstruując stan faktyczny Sąd oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego P. S. (1), a także zeznaniach świadków: H. C., A. Ż., B. S. i J. D. reprezentującego Spółdzielnię Usług Rolniczych w (...).

W ocenie Sądu wiarygodne i nie budzące zastrzeżeń były wyjaśnienia oskarżonego. P. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, a okoliczności ich popełnienia znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach świadków.

Wprawdzie oskarżony początkowo zaprzeczał temu, by w nocy z 4/5 lutego 2013 r. w W. z terenu posesji należącej do H. C. dokonał kradzieży kabli elektrycznych ze ścian budynku gospodarczego, uszkodził korek wlewu paliwa w ładowarce, uszkodził pokrywę w spycharce i usiłował dokonać kradzieży akumulatora, jednak później - jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego a także w postępowaniu przed Sądem - przyznał się do wszystkich zarzucanych mu aktem oskarżenia przestępstw.

Sąd dał w pełni wiarę wszystkim zeznaniom złożonym przez wyżej wymienionych świadków albowiem są one logiczne, konsekwentne i wyczerpujące w trakcie całego procesu. Świadczy o tym relacjonowanie okoliczności wskazując sposób ich dokonania, a także szczegółowo wskazali przedmioty, które im zostały wówczas skradzione. W szczególności Sąd dał wiarę zeznaniom świadka H. C., który widział P. S. (1) w nocy z 4/5 lutego 2013 roku na terenie swojej posesji i zatrzymał go. Początkowe wyjaśnienia oskarżonego w tej części uznać należy za przyjętą przez niego linię obrony, bowiem stoją one w sprzeczności przede wszystkim z zeznaniami H. C., który w czasie usiłowania dokonania przez oskarżonego przestępstwa nakrył go na gorącym uczynku dokonywania kradzieży paliwa z ładowarki. Świadek ten dokładnie widział twarz sprawcy, a następnie dokonał jego rozpoznania na terenie tartaku w W., gdzie oskarżony pracował.

Zeznania pozostałych świadków pozostają w pełnej zgodności z wyjaśnieniami oskarżonego i tworzą wraz z nimi spójną logicznie całość.

Wiarygodności tych zeznań nie kwestionowała żadna ze stron i brak jest jakichkolwiek powodów aby uczynił to Sąd.

Za nie budzące wątpliwości Sąd uznał również dowody zawnioskowane do odczytania w akcie oskarżenia a w szczególności dane o karalności, odpisy wyroków i protokoły oględzin plecaka z narzędziami opisanymi w wykazie dowodów rzeczowych. Dowody te nie były również kwestionowane przez strony.

Zeznania świadka I. N. odczytane wobec zgonu nie miały żadnego znaczenia dla ustaleń stanu faktycznego czy też jego oceny.

W świetle dokonanych ustaleń i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, iż oskarżony P. S. (1) wyczerpał swym zachowaniem ustawowe znamiona przypisanych mu wyrokiem czynów.

W ustaleniach stanu faktycznego Sąd dokonał jedynie korekty w zakresie czynu opisanego w pkt 6 części wstępnej wyroku opierając się na zeznaniach J. D. i wcześniejszym oświadczeniu wymienionego mianowicie, że wartość szkody wynosiła nie 5500 zł tylko 550zł. Dokonując tej modyfikacji Sąd uznał, że przyjęta tak wartość szkody odpowiada ilości skradzionego paliwa a w akcie oskarżenia musiała wystąpić omyłka pisarska.

W tym miejscu na marginesie należy zauważyć, że Sąd nie mógł uwzględnić wniosku oskarżonego (złożonego zarówno w trybie art. 335 kpk jak i 387 kpk)

o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary bez przeprowadzania postępowania dowodowego, a to wobec negatywnego stanowiska oskarżycieli posiłkowych H. C., J. D., A. Ż. i B. S.. Wymienieni zgodę na powyższe uzależnili

od warunku (domagali się zobowiązania oskarżonego do ujawnienia współsprawcy przestępstwa oraz danych osób, którym odsprzedawał skradzione mienie),

który w konsekwencji prowadziłby do zmiany opisu czynów zarzucanych oskarżonemu przez wskazanie, że oskarżony działał z innymi osobami, do czego oskarżony w toku postępowania się nie przyznawał, a tym samym nie można było uznać, iż spełniona została przesłanka nie budzących wątpliwości okoliczności popełnienia przestępstwa.

Sąd rozstrzygając sprawę orzeka w granicach oskarżenia, poza które nie może wychodzić. Oskarżyciel publiczny wnosząc do tut. Sądu akt oskarżenia przeciwko P. S. (2) nie zarzucał mu działania wspólnie z inną osobą, czy osobami, co w powiązaniu z wyjaśnieniami oskarżonego nie dawało podstaw np. do zmiany opisu czynów w tym zakresie. Polskie ustawodawstwo nie zna instytucji „przymuszenia” oskarżonego do ujawnienia innych osób biorących (zdaniem pokrzywdzonych) udział w przestępstwie lub w przestępstwach powiązanych. Wręcz przeciwnie. Ustawodawca przyznaje oskarżonemu prawo odmowy składania w ogóle jakichkolwiek wyjaśnień, czy odmowy odpowiedzi na pytania.

Sąd generalnie zgodził się z kwalifikacją prawną czynów przyjętą przez oskarżyciela publicznego w akcie oskarżenia. Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd dokonał jedynie doprecyzowania kwalifikacji prawnej czynu opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku przyjmując, że kilka zachowań oskarżonego podjętych zostało w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i stanowiły one występki jedynie z art. 13§1 kk i art. 279§1 kk w zw. z art. 12 kk. W tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego a nadto uwzględnił, że kumulatywna kwalifikacja prawna czynu ciągłego obejmującego różne czyny przeciwko mieniu (kradzież i włamania) jest niedopuszczalna.

Usiłowaniem jest czyn podjęty w zamiarze popełnienia przestępstwa zmierzający bezpośrednio do dokonania, które jednak nie następuje. Brak dokonania oznacza, że zachowanie się sprawcy nie zrealizowało wszystkich znamion czynu zabronionego, w szczególności nie spowodowało skutku, do którego sprawca zmierzał (A. Marek, Komentarz do art. 13 kodeksu karnego [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2006, wyd. III).

Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w przepisie art. 278§1 kk jest ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia.

Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie

(por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 608;

A. Marek, Prawo karne..., s. 522; J. Bafia (w:) J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks karny..., s. 253-254).

Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nim dysponującej oraz bez żadnej ku temu podstawy

(por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 roku, sygn. akt IV KKN 98/98,

Prok. i Pr. – wkł. 1999, nr 7-8, poz. 5).

Cel przywłaszczenia (*animus rem sibi habendi*) oznacza zamiar postąpienia

z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia – por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1999 roku, sygn.

V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4, poz. 6).

Z kolei przestępstwo spenalizowane w przepisie art. 279§1 kk stanowi kwalifikowaną postać kradzieży, w której znamieniem kwalifikującym jest sposób działania sprawcy usuwającego przeszkodę służącą zabezpieczeniu mienia.

Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w przepisie art. 279§1 kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym zabór musi zostać dokonany z włamaniem.

Konstrukcja przestępstwa spenalizowanego we wskazanym przepisie określa dwie czynności sprawcze:

1) przełamanie zabezpieczenia rzeczy ruchomej (usunięcia przeszkody materialnej) zamykającego dostęp do rzeczy innym osobom;

przyjmuje się, że "włamanie" oznacza zachowanie polegające na usunięciu przeszkody materialnej, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu, (będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zabezpieczeniem chroniącym dostęp do mienia), przy czym wskazuje się, iż nie musi ono polegać na stosowaniu siły fizycznej, oraz eksponuje cel, dla którego ustanowiona została przełamana przez zachowanie sprawcy bariera. Istota włamania sprowadza się więc nie tyle do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia przeszkody chroniącej dostępu do rzeczy, lecz polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami. Zabezpieczenie to może przejawiać się w różnorodny sposób, obejmując na przykład zabezpieczenie przy pomocy specjalnego zamka zamontowanego do drzwi lub bramy (zob. wyrok SN z dnia 3 lutego 1999 r., V KKN 566/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8; wyrok Sądu Najwyższego z 18 grudnia 2002r., III KKN 423/00, LEX nr 75463, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2003r., II KK 5/03, LEX nr 82307),

2) zabór zabezpieczonej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia (zob. powyżej odnośnie przepisu art. 278 kk).

Zarówno kradzież, jak i kradzież z włamaniem są przestępstwami umyślnymi, które można popełnić jedynie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Sprawca musi działać w celu przywłaszczenia przedmiotu zaboru, a w przypadku kradzieży z włamaniem, ponieważ włamanie stanowi środek prowadzący do tego celu, musi także być objęte zamiarem bezpośrednim.

Nie może być wątpliwości, że oskarżony zachowaniem swoim wypełnił znamiona wskazanych przepisów. W zakresie czynu wskazanego w pkt 4 części wstępnej wyroku usiłował on dokonać kradzieży z włamaniem. Pokonał zabezpieczenia: wlewu paliwa w zbiorniku ładowarki poprzez wyrwanie korka, wyrwanie zamkniętej pokrywy w spycharce S., wyrwanie korka wlewu paliwa w spycharce marki K. (...), a także odcięcie kabli elektrycznych z budynku gospodarczego w (...), jednakże nie nastąpił skutek w postaci zaboru paliwa, akumulatora i kabli, gdyż oskarżony zatrzymany został na tzw. „gorącym uczynku” przez pokrzywdzonego, po czym zbiegł z miejsca zdarzenia.

W zakresie czynów opisanych w pkt 2-3 oraz 7-9 oskarżony dokonał kradzieży rynien miedzianych, akumulatora, paliwa i oleju napędowego z różnego rodzaju maszyn rolniczych, a także części instalacji elektrycznej, zaś w zakresie czynów opisanych w pkt 1, 5-6 kradzieży paliwa i oleju napędowego z samochodów ciężarowych i dystrybutora paliwa dokonał po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń, tj. wyrwaniu korków wlewu paliwa w samochodach i zerwaniu kłódki zabezpieczającej płytę obudowy dystrybutora paliwa i uruchomieniu pompy.

Co do umyślnego, celowego działania oskarżonego nie może być najmniejszych wątpliwości. Z wyjaśnień samego oskarżonego wynika, iż kradzieży w/w rzeczy dokonywał po to, by je następnie spieniężyć. I tak: skradzione rynny i akumulator sprzedał w skupie złomu, paliwo i olej napędowy sprzedał taksówkarzom uzyskując 3,00 zł za 1 litr, zaś skradzioną instalację (kable) przetopił i sprzedał przypadkowej osobie.

Przepis art. 278§1 kk stanowi, że kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Natomiast kto kradnie z włamaniem (przepis art. 279§1 kk) podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Zgodnie z przepisem art. 14 kk karę za usiłowanie Sąd wymierza w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa.

Jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę (przepis art. 91§1 kk).

Sąd uznając oskarżonego P. S. (2) za winnego:

- czynu opisanego w pkt 1 i 4 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 279§1 kk i w zakresie pkt 4 - występku z art. 13§1 kk i art. 279§1 kk w zw. z art. 12 kk, na podstawie przepisu art. 14§1 kk i art. 279§1 kk, przy zastosowaniu art. 91§1 kk – biorąc pod uwagę, iż zachowania oskarżonego podjęte zostały w podobny sposób i w zasadzie tego samego dnia, wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności (pkt I części dyspozytywnej wyroku),

- czynów opisanych w pkt 2, 7, 8 i 9 części wstępnej wyroku, przyjmując, że oskarżony popełniając czyn opisany w pkt 7 i 9 części wstępnej wyroku działał na szkodę A. Ż., tj. dopuścił się czterech występków z art. 278§1 kk, wymierzył mu na podstawie przepisu art. 278§1 kk, przy zastosowaniu art. 91§1 kk, karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności (pkt II części dyspozytywnej wyroku),

- czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 278§1 kk popełnionego w maju 2011 roku na szkodę H. C., wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności (pkt III części dyspozytywnej wyroku),

- czynów opisanych w pkt 5 i 6 części wstępnej wyroku (przyjmując w zakresie czynu w pkt 6 wysokość szkody na kwotę 550,00 zł zgodnie z zeznaniami pokrzywdzonego), tj. dwóch występków z art. 279§1 kk, na podstawie tego przepisu, przy zastosowaniu art. 91§1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności (pkt IV części dyspozytywnej wyroku).

Wymienione wyżej jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I, II, III i IV części dyspozytywnej wyroku Sąd, na podstawie przepisu art. 91§2 kk, połączył i wymierzył oskarżonemu P. S. (2) karę łączną 1(jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru określonymi w art. 53§1 i 2 kk, a zwłaszcza pobudkami i sposobem działania oskarżonego, społeczną szkodliwością czynu, stopniem winy, osobowością oskarżonego oraz jego postawą po dokonaniu przestępstw.

Przy wymiarze kary jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował wysoki stopień społecznej szkodliwości czynów wyrażający się w nagminnym występowaniu tego rodzaju przestępstw na terenie działania tut. Sądu oraz w skali całego kraju a także uprzednią karalność oskarżonego. Oskarżony swym zachowaniem godził w podstawowe dobro społeczne, jakim jest cudza własność, które podlega szczególnej ochronie prawnej. Takie zachowanie oskarżonego świadczyło o braku poszanowania dla cudzych dóbr i praw oraz obowiązującego porządku prawnego. Z kolei jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął to, że oskarżony przyznał się do zarzuczanych mu czynów, wyraził skruchę, a nadto w czasie postępowania częściowo naprawił szkodę poprzez dokonanie wpłaty kwoty 1.500,00 zł na rzecz Spółdzielni Usług Rolniczych w (...).

Zdaniem Sądu kary wymierzone oskarżonemu, tak jednostkowe, jak i łączna we wskazanym powyżej wymiarze pozostają adekwatne do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu, którego dopuścił się oskarżony oraz stanowią dostateczny wyraz represji karnej. Sąd uznał, że spełnią one cele zapobiegawcze i wychowawcze zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

W ocenie Sądu orzeczona kara jest konieczna, a zarazem wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, skutecznie uzmysłowi P. S. (2) naganność jego postępowania, a jednocześnie wpłynie na ukształtowanie w świadomości oskarżonego należytego szacunku dla chronionych prawem dóbr innych osób oraz będzie stanowiła bodziec do zmiany jego zachowań. Orzeczona kara w należyty sposób realizuje także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, albowiem jest dowodem tego, iż organy wymiaru sprawiedliwości nie traktują sprawców szczególnie szkodliwych społecznie przestępstw w sposób pobłażliwy, lecz reagują prawidłowo, stanowczo takim czynom przeciwdziałając.

Orzeczoną wobec oskarżonego w pkt V części dyspozytywnej wyroku łączną karę pozbawienia wolności, Sąd na mocy przepisu art. 69§1 i 2 kk w zw. z art. 70§1 pkt 1 kk i art. 73§1 kk zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata (pkt VI części dyspozytywnej wyroku) i w tym okresie oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

W ocenie Sądu właściwości i warunki osobiste oskarżonego wskazują, iż zachodzą w przedmiotowej sprawie sformułowane w przepisie art. 69§1 i 2 kk przesłanki do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej w stosunku do oskarżonego. Uzasadnione jest w ocenie Sądu przekonanie, że pomimo orzeczenia kary w takiej postaci oskarżony nie dopuści się w przyszłości ponownie przestępstwa i cele kary zostaną wobec niego zrealizowane. Zdaniem Sądu wyznaczony oskarżonemu okres próby stanowi wystarczająco długi czas, w którym będzie miał on możliwość przemyślenia swoich dotychczasowych poczynań i poprawę zachowania. Dozór kuratora dodatkowo wzmocni kontrolę postawy oskarżonego podczas biegu okresu próby.

Orzeczenie w pkt VII części dyspozytywnej wyroku wydano w oparciu o przepis art. 46§1 kk, który stanowi, że w razie skazania sąd może, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnione orzeka, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami określonymi w pkt 7 i 9 części wstępnej wyroku w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. Ź. kwoty łącznie 1.450,00 zł.

Zawieszając wykonanie kary Sąd może nałożyć na oskarżonego obowiązki. Mając na uwadze, że oskarżony swoim zachowaniem, spowodował powstanie szkód w różnej wysokości w mieniu różnych pokrzywdzonych Sąd, na podstawie przepisu art. 72§2 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia tychże szkód w całości (pkt VIII-X części dyspozytywnej wyroku) poprzez zapłatę: na rzecz pokrzywdzonego H. C. – łącznie kwoty 5.120,00 zł, na rzecz pokrzywdzonej Spółdzielni Usług Rolniczych w W. – łącznie kwoty 1.350,00 zł, na rzecz pokrzywdzonego B. S. – łącznie kwoty 360,00 zł. Sąd przyjął, że wystarczającym czasookresem dla oskarżonego na realizację tegoż obowiązku będzie termin 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie. Nałożony na oskarżonego obowiązek ma za zadanie uświadomić mu jak dolegliwe konsekwencje niesie za sobą naruszanie obowiązujących norm prawa.

Orzeczenie o zaliczeniu na poczet wymierzonej oskarżonemu kary okresu jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie oparto na przepisie art. 63§1 kk (pkt XI części dyspozytywnej wyroku). Jak wynika z protokołów zatrzymania osoby, oskarżony P. S. (2) zatrzymywany był w niniejszej sprawie w dniach 21 listopada 2012 roku i 28 marca 2013 roku i w tych samych dniach zwalniany.

Na podstawie przepisu art. 44§2 kk Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych (plecak, siekiera, śrubokręty, klucze płaskie, nóż kuchenny itd.) i zarządził ich zniszczenie. Przedmioty te służyły bowiem oskarżonemu do popełnienia przestępstw.

Sąd na podstawie przepisu art. 624§1 kpk oraz na podstawie przepisu art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Z 1983 r. nr 49, poz. 223 z późn. zm) w całości zwolnił oskarżonego

od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych (pkt XIII części dyspozytywnej wyroku) gdyż uznał, że ich uiszczenie byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego. Oskarżony bowiem jest osobą bezrobotną i utrzymuje się jedynie z prac dorywczych.